

پیام محمود صالحی

به کنگره حقوق بشر اتحادیه کارکنان خدمات عمومی در انتاریو _ کانادا

شید رایان گرامی

پرزیدنت اتحادیه کارکنان خدمات عمومی انتاریو _ کانادا

با تشکر فراوان از دعوت شما برای حضور من در جلسات کنگره حقوق بشر اتحادیه کارکنان خدمات عمومی انتاریو _ کانادا. متأسفانه سفارت کشورتان از صدور ویزا برایم خودداری کرد. من به محض دریافت دعوتنامه به تهران رفتم و چندین بار به سفارت مراجعه کردم، ولی کاربدهستان آنجا بدون هیچ دلیل قانع کننده ای با عدم صدور ویزا از حضور من در جلسات کنگره و دیدار با فعالین کارگری نظیر شما محروم کردند. آیا میتوانم از شما خواهش کنم که پیام زیر را به کنگره ارائه دهید تا اگر هیئت رئیسه صلاح دیدند برای حاضرین قرائت گردد؟

بار دیگر از شما بخاطر دعوتی که از من بعمل آوردید تشکر میکنم.

با ارادت

۲۱ اکتبر ۲۰۰۴

محمود صالحی

پیام محمود صالحی به کنگره حقوق بشر اتحادیه کارکنان خدمات عمومی در انتاریو _ کانادا

دوستان و رفقای عزیز!

گشایش کنگره حقوق بشر در انتاریو کانادا را به شما تبریک میگویم. چقدر سرفراز و خوشبخت میبودم اگر در کنار شما میبودم و در جلساتتان حضور میداشتم. پرزیدنت اتحادیه شما لطف کرده و از من برای حضور در کنگره دعوت کرده بودند، ولی علیرغم چند بار مراجعه، سفارت کشورتان در تهران بدون هیچ توجیه قانونی بمن ویزا ندادند و از افتخار حضور در کنگره محروم شدم. این کنگره نشان میدهد که فعالین و رهبران کارگری نه تنها مبارزان بهبود شرایط کار و زندگی کارگران متشکل در اتحادیهی خود هستند، بلکه مبارزان بهبود وضع حقوق بشر برای همه اقشار و طبقات نیز میتوانند باشند.

من خیلی علاقه مند بودم در میان شما حضور بهم رسانم تا نقطه نظرهای شما را در زمینه حقوق بشر بشنوم و نیز شمهائی از مشکلات کارگران و مردم زحمتکش و سایر اقشار در ایران و نیز مبارزات آنان برای بهبود وضع خود را با ارائه فاکتها به اطلاع برسانم. بعید نیست که مقامات امور خارجه کشورتان به صلاح ندانسته باشند که یک کارگر ایرانی در میان شما حاضر شود و از مصائب زندگی و نیز مبارزه در راه آن حضوراً با شما سخن بگوید. اما من اجازه میخواهم چند دقیقهی وقت شما را بگیرم و بیک حادثه مشخص و نیز به بعضی نکات اشاره کنم.

شاید مطلع باشید که من در ۲۹ آوریل امسال با خانم آنا بیوندی و سایر اعضای هیئت کنفدراسیون بینالمللی اتحادیههای آزاد کارگری در تهران دیدار کردم. مقامات کوشیده بودند فقط کسانی انتخاب شده یا هیئت دیدار کنند، اما من بدون ترس از هیچ عقوبتی از دیوارهای امنیتی گذشتم و واقعیات شرایط کار و زندگی و نیز مبارزه کارگران را با ارائه فاکتها به اطلاع هیئت رساندم. من با ارائه شواهد واقعی به اعضای هیئت گفتم که کارگران و اعضای خانوادههایشان در کشور نفت خیزی مثل ایران، اگر بیکار نباشند و در صنایعی مثلاً نظیر نساجی کار کنند دستمزدشان یا داده نمیشود و یا با تاخیر چند ماهه و گاه بیش از یکسال پرداخت میگردد. بیکاری و یا کار با دستمزد اندک و فاقد امنیت پشت کارگران را خم کرده است. ایمنی در محیط کار به شدت ناقص است. فعالان و رهبران کارگری نمیتوانند نسبت به مصائب هم طبقههایشان ساکت بمانند. اما خود تصور کنید در کشوری که کارگران از حق تشکل مستقل از دولت محرومند و اعتصاب حرام و صد در صد غیر قانونی اعلام شده، مبارزه چه عواقبی میتواند داشته باشد. من که افتخار دارم برای چندین دهه در راه تحقق حقوق حقه کارگران مبارزه کردهام سه بار به زندان افتاده و در لیست سیاه قرار گرفتهام. آخرین دستگیری در همین اول ماه مه ۲۰۰۴ اتفاق افتاد. من یکی از سازماندهندگان و سخنگوی شورای بودم که برای برگزاری اول ماه مه تشکیل شده بود. شورا جلسات متعدد با مقامات محلی برگزار کرد تا اجازه برگزاری بزرگداشت روز جهانی کارگر را بگیرد، اما بجای جواب مثبت ما با دستگیری و زندان مواجه شدیم. لیکن در همان زندان سقز ما برای نخستین بار در تاریخ جمهوری اسلامی با سرود انترناسیونال روز خود را در کنار سایر زندانیان بزرگ داشتیم و قطعهنامهی خود را خواندیم و سپس به اعتراض به بازداشت خود اعتصاب غذا کردیم. در نتیجه یک مبارزه عظیم که از زندان خود ما تا اقصا نقاط دنیا ادامه داشت پس از ۱۲ روز به قید ضمانت آزاد شدیم. وثیقهئی که برای من تعیین کردند ۲۰۰ میلیون تومان است که معادل حداقل دستمزد ۱۵۵ سال کار یک کارگر در ایران است. اما مردم آزاده سقز وثیقههای تعیین شده برای من و شش همراه دیگرم را فوراً آماده کردند و ما آزاد شدیم. و اکنون من منتظر دادگاه هستم.

حالا که این پیام را برای شما مینویسم رادیو خبر داد که دوباره معدنی در چین دچار انفجار شده و ۵۶ کارگر جان خود را از دست داده و عده دیگری مفقودند. من خیلی غصه دار شدم. گوئی این کارگران همسایه به بغل به بغل خودم هستند و من آنها را میشناسم. خانوادههایشان را میشناسم. این وضع کارگران در کشوری است که بالاترین آهنگ رشد اقتصادی را دارد و سرمایهداران در تعجیلند تا از قبل کار ارزان و بدون تامین کارگران به چین بروند و پول پارو کنند.

در این دنیای بحرانی که سرمایهداران زالو صفت عهدنامه هائی بین خود و دولتها میبندند تا کارگران را بیشتر استثمار کنند و اگر جائی لازم ببینند، مثل عراق، از لشکر کشی و کشتار نیز ابا ندارند، وظیفه سنگینی بعهده جنبشهای مترقی و رهبران متعهد افتاده است. من معتقدم که کنگره شما در این مسیر میتوانند بسیار موثر باشد. برایتان آرزوی پیروزی میکنم.

محمود صالحی

۲۱ اکتبر ۲۰۰۴

توضیح: ترجمه انگلیسی این پیام امروز، شنبه ۲۳ اکتبر در کنگره حقوق بشر اتحادیه کارکنان خدمات عمومی در انتاریو _ کانادا خوانده شد و با استقبال گرم و تشویق شرکت کنندگان در کنگره قرار گرفت.